

Dosarul nr. 2ra-2463/18

Prima instanță: Judecătoria Soroca sediul Florești (jud. M. Nicorici)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

5 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anatolie Arhirii

în cauza civilă la cererea lui Anatolie Arhirii cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică

împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, casată integral hotărârea din 30 martie 2018 a Judecătoria Soroca sediul Florești și emisă o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care cererea înaintată de Anatolie Arhirii a fost scoasă de pe rol

constată:

La 5 februarie 2018, Anatolie Arhirii a depus o cerere cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică.

În motivarea cererii a invocat că s-a adresat la Casa Națională de Asigurări Sociale în vederea stabilirii pensiei anticipate pentru vechime în muncă, iar prin răspunsul A-1995/17 din 30 noiembrie 2017 i-a fost comunicat despre imposibilitatea de a admite cererea, deoarece dânsul nu realizează stagiul de cotizare de 33 de ani, întrunind doar 27,7 de ani.

Astfel, prin decizia nr. 22744 din 14 iunie 2017 a fost respinsă cererea adresată, pe motiv că în carnetul de muncă nu a fost inclusă perioada de activitate de la 1 ianuarie 1994 până la 31 decembrie 1998, ce ar justifica vechimea lui în muncă, astfel, în carnetul de muncă și forma 14 ce indică mărimea salariului pentru activitate, nu a fost confirmat un astfel de stagiul.

A indicat că din carnetul de muncă de model vechi nr. 0185882, în special pag. 4-5, se stabilește că la 9 aprilie 1992 dânsul a fost primit în calitate de

tractorist în colhozul „Ștefan Vodă”, iar la 26 octombrie 1999 a fost eliberat din serviciu în legătură cu desființarea COOP „Gvozdoleni”.

Drept urmare, lipsește informația ce ține de activitatea lui în perioada anilor 1994 – 1998, nefiind menționat un careva transfer de la o entitate juridică la alta.

A relatat că administrația publică locală i-a comunicat că registrele de salariu și forma nr. 14 pentru anii 1994 - 1998 a colhozului „Ștefan Vodă”, unde dânsul a activat în calitate de tractorist și în aceeași calitate pentru anul 1998 la CAP „Gvozdoleni”, au fost sustrase, fiind astfel imposibil de a include în carnetul de muncă anumite date, ținând cont și de faptul că CAP „Gvozdoleni” a fost desființată.

Totodată, Arhiva Națională i-a comunicat că în fondul lor de arhivă astfel de acte precum registrul de salarii și forma nr. 14 nu au fost transmise.

Cu solicitări de reconstituire a situației s-a adresat și la Cancelaria de Stat, care a remis adresarea către Președintele raionului Florești, care la fel a indicat despre imposibilitatea implicării în soluționarea situației create, urmând a restabili stagiul de muncă prin confirmarea acestuia cu o adresare în judecată în acest sens.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 281-285 CPC.

A solicitat constatarea faptului care are valoare juridică și anume, a vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei, pentru perioada 1 ianuarie 1994 – 31 decembrie 1998, cu genul de activitate tractorist în cadrul colhozului „Ștefan Vodă” și ulterior CAP „Gvozdoleni”.

Prin hotărârea din 30 martie 2018 a Judecătorei Soroca sediul Florești, a fost admisă cererea înaintată de Anatolie Arhirii.

A fost constatat că Anatolie Arhirii a activat în calitate de tractorist în cadrul colhozului „Ștefan Vodă” ulterior CAP „Gvozdoleni” pe parcursul perioadei 9 aprilie 1992 - 26 octombrie 1999.

Prin decizia din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost admisă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, casată integral hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care cererea înaintată de Anatolie Arhirii a fost scoasă de pe rol.

La 9 octombrie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Anatolie Arhirii a declarat recurs împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, fapt ce servește temei de casare prin prisma prevederilor art. 432 alin. (2) lit. b) CPC, deoarece nu au fost corect aplicate art. 279 alin. (1) lit. a) și 281 alin. (2) lit. n) CPC.

Astfel, instanța de apel urma să constate și să descrie cert cu o celeritate deosebită în ce constă litigiu de drept și dacă nu este un litigiu de fapt ce poate îmbrăca forma material juridică sau procesual juridică.

Analizând poziția intimatului a remarcat că ultimul se opune față de constatarea sau dovedirea circumstanței de stabilire a vechimii în muncă (a stagiului de cotizare), fiind un element material juridic a litigiului de fapt, or, deși

indică că nu ar fi pe deplin dovedite faptele stagiului de cotizare, faptul dat nu se echivalează cu un litigiu de drept.

A accentuat că simplul dezacord cu faptele invocate în cerere de către petiționar nu se echivalează cu un litigiu de drept, ce ar trimite speța într-un proces contradictoriu în cadrul unei proceduri contencioase.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 9 octombrie 2018 împotriva deciziei din 18 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatolie Arhirii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate

în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Anatolie Arhirii, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anatolie Arhirii ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Anatolie Arhirii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat